

N:o 175.

Af Herr **Pehr Pehrson**: Om ändring i 4 § af Kongl. Förordningen den 24 September 1861 rörande tillsyn å omyndigs egendom.

Kongl. förordningen den 24 September 1861 § 4 stadgar bland annat, att förmyndare skall för hvart år afsluta räkning öfver myndlingen tillhörige, af förmyndaren förvaltade medel samt till Rätten ingifva ett summariskt utdrag af samma räkning. Enligt gällande lag är förmyndaren således skyldig att årligen upprätta förmyndareräkning, vare sig myndlingen eger något eller intet. Olika praxis beträffande denna förmyndarens skyldighet har dock vid olika domstolar gjort sig gällande. Somliga domstolar följa strängt lagens föreskrift, andra deremot anse stadgandet tillämpligt endast der den omyndige eger tillgångar. Behovet af en sådan årlig redovisning då intet finnes att redovisa för, hvartill kan den tjena? Härtill kommer att förmyndaren kan vara boende långt från myndlingens hemvist och i följd deraf äfven från kommunalnämndens ordförande, hvars godkännande skall vara påtecknadt, samt vidare till tingshuset. Och hvad han får till sist för detta årliga återkommande besvär, är lätt att besvara. Det enda som rimligen kan fordras af en förmyndare, som haft intet att förvalta, är att han, då den omyndige uppnått myndig ålder, för honom aflägger räakenskap för sitt fögderi.

Jag hemställer på grund af det nu i korthet anförda att, med ändring af § 4 Kongl. förordningen den 24 September 1861, Riksdagen för sin del beslutar:

att då omyndig person vid omyndigblifvandet befinnes sakna all tillgång, förmyndaren må, så länge detta förhållande fortfar, varda befriad ifrån skyldigheten att

årligen upprätta de i § 4 af Kongl. förordningen den 24 September 1861 föreskrifna räkningar samt först vid myndlingens myndigblifvande vara skyldig att för förmynderskapet redovisa.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1874.

Pehr Pehrson
från Stockholms län.

N:o 176.

Af Herr Pehr Pehrsson: Om förhöjning i ordinarie folkskolelärares aflöning.

Bland statens annars i allmänhet väl eller åtminstone hjälpligt aflönade tjänstemän hafva folkskolelärarne ända till senaste tiden varit ganska styfmoderligt lottade. Med anledning af sistlidne Riksdags underdåniga framställning i ämnet har visserligen genom Kongl. kungörelsen den 2 September nästförflutna år blifvit bestämdt, att ifrågavarande tjänstemäns löner från och med innevarande års början skall utgöra 500 R:dr om året samt efter fem års, såsom oförvitlig vitsordad tjänstgöring utgå med 600 R:dr årligen; men under nuvarande förhållanden, då prisen på lifsförnödenheter af alla slag ej mindre på landet än i staden stigit i den grad, att Kongl. Maj:t i sin till denna Riksdag aflåtna nådiga proposition om statsverkets tillstånd funnit sig böra äska s. k. dyrtidstillägg för en mängd andra embets- och tjänstemän, uppgående till sammanlagdt närmare fyra millioner R:dr att utgå redan under innevarande år, torde det knappast kunna förnekas, att det förstnämnda beloppet är, för det der-